

ARXIU MONTSERRAT PUJOL

NADAL de 1998

Estimats familiars i amics:

La salutació i el record anual de l'Arxiu Montserrat Pujol arriba per les festes de Nadal no pas per casualitat. Per a la nostra autora eren unes diades plenes de sentit, que la feien vibrar.

Potser, per a entendre-ho, res millor que explicar una anècdota recent, del Nadal de 1997. L'ha contada el bisbe Mons. Enric Pèlach, nascut a la diòcesi de Girona, que fa molt de temps que està de missioner al Perú. L'any passat, doncs, per aquests dies, un comando terrorista japonès va assaltar l'ambaixada del seu país a Lima. L'ambaixador del Japó, catòlic, tenia a casa seva el Pessebre. Un dels terroristes, en veure'l, pregunta estranyat: Què és això? I li contesten: "Els cristians creiem que Déu s'ha fet home". Aquell oriental, que mai no ha sentit ni somiat una cosa semblant, exclama esbalaït i meravellat:

"¿Déu... s'ha fet... home...?!!"

Per això Montserrat Pujol, en la primera nadala que reproduïm, suggereix una blancor d'ordre superior a la dels "miraculosos" detergents televisius. ¿Què no poden fer les mans d'una Verge Mare de Déu...?

Amb motiu del **IX Centenari de la fundació de Cister** (1098), reproduïm un poema referent a Solius. (*Anecdòtic, d'una estada que hi va fer el 1969. Vam haver de deixar tota sola una estona M.P. a l'entrada del garatge, que té al davant molt bona vista.*) A més, podeu llegir "Poblet" a *Sempre en actiu*, p. 311.

"Record de Santa Maria de Solius"

Quin recer més excel·lent!
un sofà ben fet a mida,
no estar a la mercè del vent,
entre un silenci eloqüent
que a meditació convida.

Fruint d'un plàcid repòs,
fer anar la ploma lleugera
mentre es va refent el cos...
Ara sento, en aquest clos,
el cant d'una cadenera.

"Impressions d'uns Exercicis Espirituals" (1952?)

Meditació, núm. 9:

Senyor, la pietat és l'oli que unta les frontisses i els golfos rovellats. Jesús meu, unteu els de la porta del cor, perquè s'obri francament després dels vents i les glaçades, després de l'hivern ingrati i aterrador. Que la primavera plena d'esperança, porti a cada cor un retalló del vostre cel immaculat i serè.

Meditació, núm. 19:

Senyor, l'adoració que us fa la vostra Mare allà a l'establia, és d'una bellesa tan inefable, que arrenca sentiments corpenedors.

Meditació, núm. 29:

Feliç qui viu com pelegrí que porta
tot el bagatge dins un sac petit,
i d'aquest món ja res el desconhorta...
Jo també franquejar voldré la porta
sense embolcalls que torbin l'esperit.

"Meditació" (1981)

Caminem molt amb ulls clucs
i no obrim bé les parpelles
per fruir les meravelles
que allunyen instants porucs.

¿I farem que ens entri al pit
l'alenada del misteri,
que ens serà com magisteri
assaonant l'esperit?

I guardarem fermament
aquesta preuada joia,
com inoblidable toia
d'un valor sempre vivent.

Sempre cegant la claror,
que fa la vida joiosa,
¿sabrem veure la mimosa
amb sa daurada grogor?

Cercarem aquell tresor,
ple de gaudi i esperança,
com una daurada llança
que no fa mal dintre el cor.

N A D A L A

En el raig d'un fontinyol
la Verge esbandeix la roba,
la roba del seu Fillet
que dorm a dintre la Cova.

I quan el bolca de nou,
de l'Estable en la penombra,
la Cova s'omple de llum
de tan blanca que és la roba.

Quan l'estén els romanins,
amb la seva flor blavosa,
li donen el seu perfum
més grat que poma camosa.

S'ACOSTA L'ANY 2000 DEL NAIXEMENT DE JESÚS

L'Any Sant del Gran Jubileu començarà la nit de Nadal de 1999 i acabarà el 6 de gener del 2001, solemnitat de l'Epifania, en el nou mil·lenni. Per preparar-lo, Joan Pau II ha escrit la carta apostòlica *Tertio millennio adveniente*, de la qual reproduïm unes frases:

Mentre s'apropa el tercer mil·lenni de la nova era, el pensament remunta espontàniament a les paraules de l'apòstol Pau: "Quan arribà la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona" (Ga 4,4).

Una cosa és certa: cadascú és invitat a fer tot el que estigui a la seva mà per tal de no desapropitar el gran repte de l'Any 2000, al qual sens dubte està unida una particular gràcia del Senyor per a l'Església i per a tota la humanitat.

NADALA

Sempre Nadal i sempre les campanes
per anunciar que al món neix el Messies...
L'estrella al cor per fer les penes blanques
i un sol ben clar per aclarir bé els dies.

M.P.

msolius@mundivia.es